

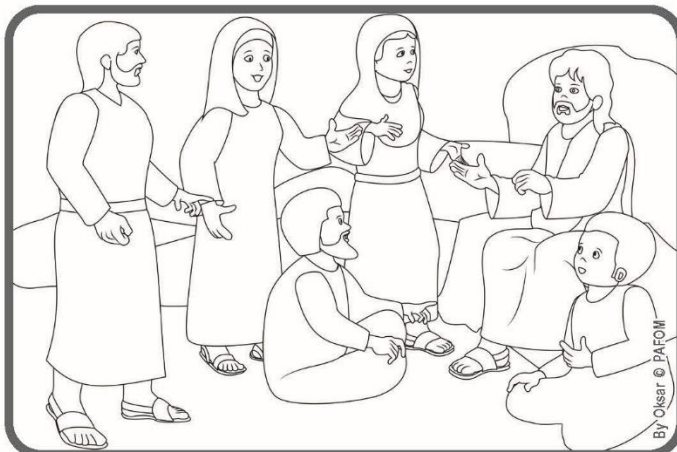
Duok mums mylinčią širdį, Dieve!

„Sukurk man tyrą širdį, Dieve, ir atnaujink manyje ištikimą dvasia“ (Ps 51, 12)

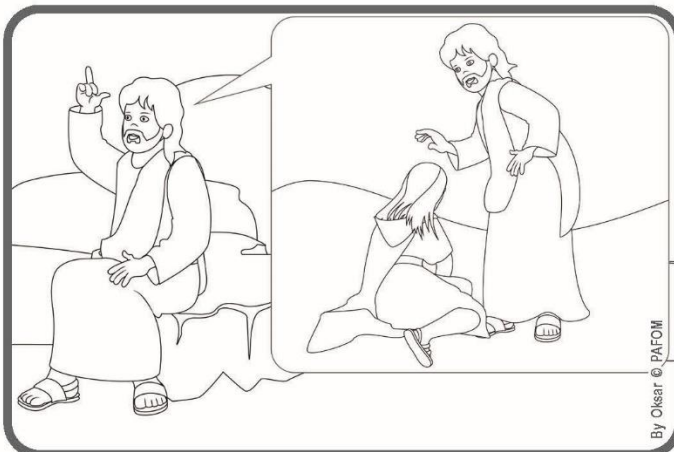

fokoliarų
judėjimas

(2024 kovas. Iš kovo 17 d., penktojo Gavėnios sekmadienio, liturgijos)

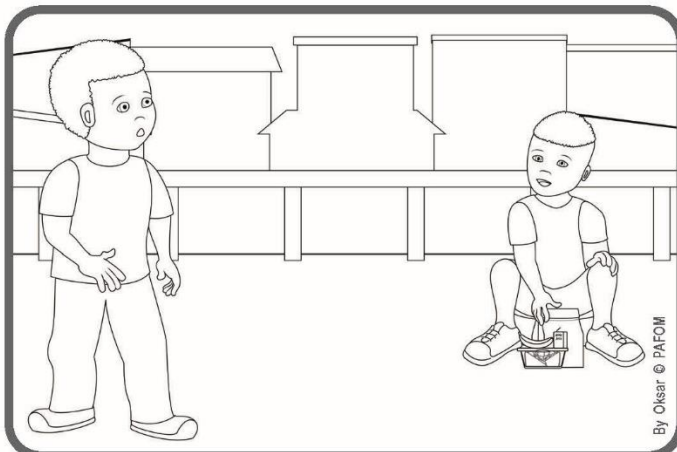
Daugybė žmonių norėjo pažinti Jėzų ir jo pasiklausyti. Jie suprato, kad tai ypatingas žmogus. Daugelis tikėjo, kad Jis yra galingas ir stiprus karalius, kurio laukė daugelį metų, kad išvadotų iš tų, kurie juos engė.

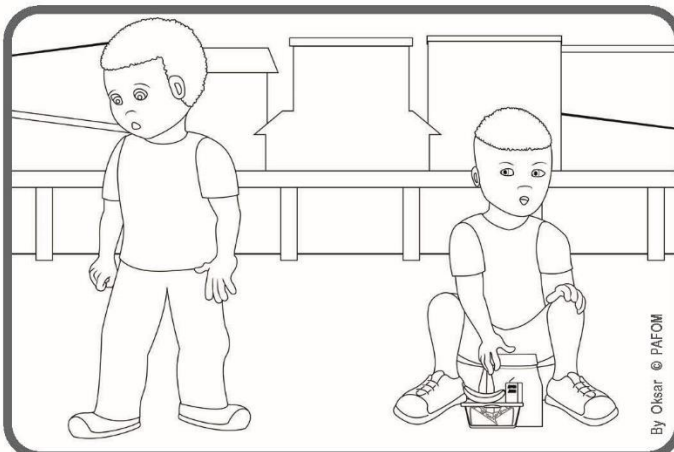
Tačiau Jėzus aiškino, jog atėjo padėti, priimti, išklausti... Jis atėjo tarnauti, o ne valdyti kaip tironas. Tai iš tiesų sudėtinga! Bet galime pabandyti ir tas, kas darys kaip Jis, turės amžiną gyvenimą, kuris niekada nesibaigs.

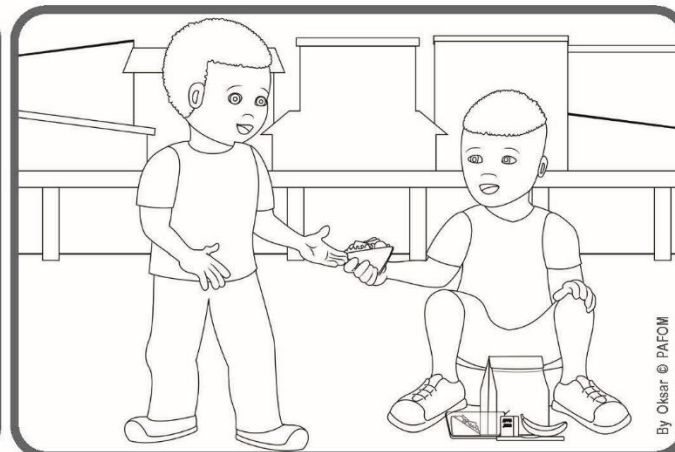
Tačiau, kad tai įvyktų, būtina turėti tyrą širdį ir nuoširdžiai klausyti Jo žodžių. Prašykime to!: „Dovanok mums, Dieve, tyrą širdį, mokančią mylėti!“ Jėzus padės mums išlikti stipriems net ir sunkumuose, nešti meilę pasauliui, kaip darė Jis.

Vieną dieną mokykloje, pertraukos metu, ruošiausi valgyti užkandžius, kuriuos mama paruošė. Tačiau, pakėlęs akis, pamaciau vieną bendraklasį, kuris nebuvo nieko atsinešęs ir stovėjo nusiminęs.

Apsimečiau, kad nieko nepastebėjau. Tada jis priėjo prie manęs ir paprašė pasidalinti užkandžiais. Iš kart atsakiau, kad neduosiu, nes pats buvau labai alkanas. Taigi, jis nieko nesakęs nuėjo tolyn.

Bet aš nebegalėjau valgyti. Pasikviečiau jį ir pasidalinau tuo, ką turėjau. Jis man labai dėkojo, o aš jaučiausi dar laimingesnis, nes savo bendraklayje galėjau mylėti Jėzų.

(Ašonas iš Dramblio Kaulo Kranto)